

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 13/20
2.10.2020. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Мирјане Поповић, Татјане Вуковић и Наде Хаци Перић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К.По1 бр.115/19 од 22.01.2020. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 2. октобра 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ и адвоката АБ1, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К.По1 бр.115/19 од 22.01.2020. године, па се предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.90/17 од 25.10.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, кривичног дела злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и кривичног дела фалсификовање исправе у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.03.2017. године до 01.12.2017. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана, уз примену

електронског надзора од 01.12.2017. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у пресуди. Наведена пресуда преиначена је у погледу одлуке о казни пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1 По1 бр.6/19 од 10.05.2019. године, тако што је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору.

Пресудом Врховног касационог суда Кзз.Ок.19/2019 од 03.09.2019. године, усвојен је као основан захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, па су у односу на окривљеног АА укинута правноснажна пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.90/17 од 25.10.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1 По1 бр.6/19 од 10.05.2019. године и предмет у том делу враћен Вишем суду у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, на поновно одлучивање.

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К.По1 бр.115/19 од 22.01.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим под тачком I због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, под тачком II, III и IV кривичног дела злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и под тачком IV кривичног дела фалсификовање исправе у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, па му је претходно утврђена за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ - казна затвора у трајању од 1 године, за кривично дело из члана 359 став 1 у вези члана 61 КЗ – казна затвора у трајању од 2 године и за кривично дело из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ – казна затвора у трајању од 8 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, почев од 22.03.2017. године до 01.12.2017. године, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења, Кпп.По1 бр.8/17 од 24.03.2017. године, време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, почев од 01.12.2017. године до 04.07.2019. године, по решењу Вишег суда у Београду, Посебног одељења, К.По1.бр.90/17 од 01.12.2017. године, као и време проведено на издржавању казне затвора, почев од 04.07.2019. године до 16.09.2019. године, по пресуди Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.90/17 од 25.10.2018. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, Кж1 По1 бр.6/19 од 10.05.2019. године, а које пресуде су укинута пресудом Врховног касационог суда Кзз.Ок.бр.19/19 од 03.09.2019. године.

Према окривљеном АА, сходно одредби члана 85 КЗ, изречена је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, којом је осуђеном АА забрањено вршење позива, делатности и дужности службеног лица у свим државним органима Републике Србије, у трајању од 5 година, рачунајући од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Према окривљеном АА, сходно одредби члана 87 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једног десктоп рачунара црне боје са ознаком

“Super Ritemaster Multimedia Computer System”, једне ID картице МУП-а Републике Србије на име АА, 11 цедуља, 6 извештаја са ЈИС МУП Републике Србије, једне беле цедуљице и једног роковника, који предмети су од окривљеног АА привремено одузети по потврдама о привремено одузетим предметима МУП РС – Сектор унутрашње контроле бр. 34/17 од 22.03.2017. године.

Окривљени АА, сходно одредби члана 262 и 264 ЗКП-а, обавезан је да на име судског паушала плати суду новчани износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП-а, повреде Кривичног законика из члана 439 ЗКП-а и неправилне одлуке о кривичној санкцији из члана 441 ЗКП-а, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, уважи жалбу браниоца, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, кривично дело из члана 359 став 1 у вези члана 61 КЗ и кривично дело из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ или да преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном АА изрекне блажу кривичну санкцију, те да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ1, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП-а, повреде Кривичног законика из члана 439 ЗКП-а и неправилне одлуке о кривичној санкцији из члана 441 ЗКП-а, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, преиначи побијану пресуду, ослободи од оптужбе окривљеног АА да је извршио кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, кривично дело из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и кривично дело из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ или да уважи жалбу браниоца окривљеног, побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном АА изрекне блажу кривичну санкцију, те да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.25/20 од 29.06.2020. године, предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката АБ и браниоца окривљеног АА, адвоката АБ1, и да потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Радуловића, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката АБ1 и адвоката АБ, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду изјашњење Тужиоца за организовани криминал, нашао:

Жалбе су основане.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 ЗКП-а, имајући у виду да пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП-а не може заснивати, те да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни.

Најпре, основани су наводи жалби бранилаца окривљеног којима се истиче да првостепени суд није поступио по упутству Врховног касационог суда, па је у побијаној пресуди поново као доказ извео читање и оцену исказа правноснажно осуђеног АА1 коју је дао у поступку склапања споразума о признању кривичног дела са тужиоцем, иако се ради о доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку у односу на АА не може заснивати пресуда.

Наиме, на страни 104 образложења побијане пресуде првостепени суд оцењује примедбе окривљеног АА а да су изјаве које окривљени дају пред тужиоцем у поступку договарања и склапања споразума о признању кривичног дела релевантан доказ само у односу на лица која закључују споразум, а не и у односу на остале окривљене, обзиром да су искази који су осуђени АА1 до АА5 дали у својству окривљених, не представљају признања окривљених дата у смислу члана 314 став 1 тачка 2 ЗКП, која имају дејство "*res inter alios acta*", већ исказе окривљених датих независно од тога, узете сходно одредбама члана 85 и 86 ЗКП од стране заменика јавног тужиоца као овлашћеног лица пред Тужилаштвом за организовани криминал, који орган је у току целог кривичног поступка овлашћен да прикупља доказе, а који искази представљају правно ваљане доказе, чију доказну вредност је суд дужан да цени у склопу са другим изведеним доказима, па суд налази да искази осуђених, између којих и осуђеног АА1, нису једини доказ на коме суд заснива пресуду, а имајући у виду исказе сведока, писане доказе, разговоре и видео снимке, који су током поступка изведени, које је суд образложио и на којима заснива своју одлуку.

По оцени овог суда, овакав закључак првостепеног суда за сада се не може прихватити, обзиром да из списка предмета произилази да се ради о исказу осуђеног АА1 датог на записнику приликом закључења споразума о признању кривичног дела са тужиоцем, који је првостепени суд користио као доказ, а на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Наиме, из акта Тужиоца за организовани криминал Ктo.бр.52/17 од 11.04.2018. године, који се налази у списима предмета, утврђено је да је исказ окривљеног АА1, који је првостепени суд користио као доказ, управо исказ који је дат приликом закључења споразума, са записника о саслушању осумњиченог АА1 Ск.бр.108/17 од 06.12.2017. године, а који, како је горе наведено, не може производити дејство према трећим лицима, односно не може да се користи као доказ у конкретном случају у односу на окривљеног АА.

Првостепени суд на страни 82 образложења побијане пресуде наводи исказ

осуђеног АА1 који је дао у својству окривљеног дана 06.12.2017. године, дакле управо тај исказ који је дат приликом закључења споразума о признању кривичног дела, па на странама 82 и 83 наводи овај исказ, а затим на страни 87 анализирајући одбрану и доказе суд закључује да ценећи одбрану окривљеног АА у склопу изведених доказа, исту није прихватио у делу да није био члан криминалне групе коју је организовао осуђени АА1 налазећи да је одбрана окривљеног АА у овом делу у супротности са исказима осуђених АА1 до АА5, а у ком контексту првостепени суд као доказ користи исказ осуђеног АА1 који је дат у споразуму о признању кривице. Даље, првостепени суд користи исказ осуђеног АА1 такође на страни 93, наводећи да није поверовао наводима одбране окривљеног АА да није злоупотребљавао приступне шифре и картице својих колега ради проверавања података за осуђеног АА1, обзиром да је одбрана у овом делу у супротности са изведеним доказима, између осталог и са исказима осуђених који су дали у својству окривљених. Даље, првостепени суд изводи несумњив закључак да је окривљени АА вршио провере за осуђеног АА1, како му се ставља на терет, између осталог налазећи да је сам осуђени АА1 потврдио да је лице које је имао у ПУ Ужице управо окривљени АА. Суд не прихвата ни наводе одбране окривљеног АА да није вршио провере података лица СС, чије је податке осуђени АА1 искористио за вађење биометријске путне исправе са лажним личним подацима, из разлога што је и сам осуђени АА1 потврдио да му је окривљени АА поверио податке за пасош који је извадио на име СС. Дакле, првостепени суд кривичну одговорност окривљеног АА утврђује из одбране окривљеног АА1 дате у поступку споразумевања са тужиоцем, а у ком поступку ни бранилац окривљеног АА ни окривљени нису имали могућност да присуствују, а самим тим ни могућност да се окривљени изјашњава о чињеницама из одбране окривљеног АА1 који га терете, нити има могућности да му поставља питања и тражи суочење с њим, те се оваква одбрана не може користити као доказ у односу на окривљеног АА.

Наиме, исказ окривљеног дат у поступку склапања споразума о признању кривичног дела и пресуда донета на основу тог исказа, не могу производити дејство према трећим лицима. Дакле, на основу њега се не могу утврђивати битне и одлучне чињенице које су предмет доказивања у другом поступку против трећег лица, нити су извор сазнања о радњама које је предузимало треће лице. Циљ споразума о признању кривичног дела јесте решавање спорних питања у вези постојања одређеног кривичног дела и кривице одређеног лица без спровођења поступка доказивања, па пресуда која је донета на основу овог споразума, не може бити доказ о чињеницама које су предмет доказивања у другом кривичном поступку против трећег лица, јер овакав споразум представља *inter partes* споразум на коме се не може градити кривица трећег лица које није имало могућности да присуствује давању тог исказа и закључењу споразума, као ни да се упознаје са чињеницама које га терете и о њима изјашњава. Стога су основани наводи жалби бранилаца окривљеног да се овакав исказ осуђеног АА1 не може да користи као доказ ради утврђивања кривичне одговорности окривљеног АА.

Имајући у виду наведено, а како је првостепени суд пропустио да утврди чињенице важне за доношење пресуде, пропустио је да изведе све доказе који су неопходни за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања, да међусобно повеже доказе и провери наводе одбране извођењем других доказа, на основу чега би могао да утврди одлучне чињенице, то је било нужно укинути побијану пресуду како би

првостепени суд у поновном поступку битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је напред указано и донео правилну и на закону засновану одлуку у овој кривично правној ствари.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама овог суда, отклонити повреде на које је указано овим решењем, на поуздан и јасан начин утврдити све одлучне чињенице које су битне за утврђивање чињеничног стања, те ће брижљивом и правилном оценом свих доказа правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, а за своје ставове дати јасне и недвосмислене разлоге. При томе, суд ће посебно ценити да ли могу да се користе као докази искази других осуђених који су склопили споразуме о признању кривичног дела, који су дали као саокривљени са окривљеним АА или се ради о исказима који су дати приликом склапања споразума, па ће узети у обзир све остале изведене доказе, а након чега ће моћи да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и недвосмислене разлоге, при томе имајући у виду и остале примедбе на које се у изјављеним жалбама бранилаца окривљеног АА указује.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 458 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа–судија
Зоран Савић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић